

# СИЛАТА НА СКРИТИЯ ЧОВЕК

Дейвид Уилкерсън  
12 Март 2001

След като Исус каза проповедта на планината, слушателите Му седяха в страхопочитание. Библията казва: „Множествата се чудеха на учението Му, защото ги поучаваше като Един, който има власт, а не като техните книжници.“ (Матей 7:28-29). Гръцката дума за „власт“ в този стих означава „с умение, сила, свобода, като някой, който държи нещата под контрол“. Слушателите на Исус всъщност казваха: „Този човек говори така, като че знае за какво говори.“

Забележете, че този стих не казва, че Христос говори с власт, а по-скоро като „Един, който има власт“. Едно е да говориш с това, което ние приемаме за власт – с висок, буен глас, който изглежда контролира всичко. Но в Божието царство е нещо напълно различно. Това е нещо, което имаш, а не нещо, което просто казваш.

Властта, която имаше Исус разтърси цялата религиозна система. Еврейските лидери продължаваха да ходят при Него и да питат откъде имаше Той тази власт: „С каква власт правиш тези неща? И кой Ти е дал тази власт?“ (21:23). Исус им каза: „Няма да ви кажа“ (виж 21:24-27). Нашият Господ знаеше, че не трябва да отговаря на дявола за това откъде беше взел духовната Си власт.

Христос имаше тази власт не само на амвона, но и над всички демонични сили. Когато влезе в синагогата в Капернаум, той беше посрещнат от човек, обладан от демоничен дух. Духът извика: „(Остави ни!) Какво имаш Ти с нас, Иисусе Назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш?“ (Марк 1:24)

Аз вярвам, че вика на този демон разкрива една от най-важните стратегии на Сатана против църквата. Когато злият дух попита Исус „Какво имаш Ти с нас?“, той казваше: „Това не те засяга. Това е между мен и мъртвата църква тук, в Капернаум. Никой досега не се е загрижил за този човек. Тук имаме удобно съжителство, Иисусе. Това не е Твоя грижа. Защо не ни оставиш на мира?“ Накратко Сатана се съревноваваше с властта на Исус.

Сега, Исус знаеше, че тази синагога нямаше нужда от поредната проповед или обяснение на закона. Не се нуждаеше от семинар от типа „Как да...“ или от някоя вълнуваща нова програма. Тя се нуждаеше от човек с власт, от някой, който можеше да прогони дявола сред тях и да изчисти обладания човек и безпомощната църква.

Христос използва властта Си за да направи точно това. Библията ни казва: „Но Иисус го смъмри, като каза: Млъкни и излез от него!“ (1:25). На съвременен език Исус каза: „Млъквай, дяволе, и се разкарай от тук.“ И Сатана избяга: „Нечистият дух... излезе от него.“ (1:26). Хората за пореден път се учудиха казвайки: „Какво е това?... С власт заповядва дори на нечистите духове и те Му се покоряват!“ (1:27)

Ако някога църквата на Исус Христос се е нуждаела от властта и силата Му, това е сега. По мое мнение християните днес имат много малко духовна власт, както на амвона, така и на пейките. В резултат на това Сатана редовно влиза в Божия дом и го ограбва необезпокоявано. Когато Исус започна служението Си на земята, Божия народ беше в подобно състояние. Църквата беше пълна с осакатени, депресирани, притеснявани от демони хора. Злите духове бяха заслепили очите на хората, запушили им бяха ушите, изсушили крайниците, бяха ги заразили с проказа. Тези духове бяха обладали дори и деца, хвърляха ги във вода, за да ги удавят.

Та, ще попиташ, къде бяха пастирите в онези притеснявани стада? Според Исус те бяха заети с това да ограбват вдовици и да крадат от собствените си възрастни родители. Тези хора бяха шарлатани, забогатяваха на гърба на бедните и нямаха милост към вдовиците и сираците. Те бяха лицемери, прелюбодейци, погледите им бяха пълни с алчност. Христос ги нарече варосани гробници, пълни с човешки кости. Той ги посочи директно и им каза: „Змии! Рожби на усойница! Как ще избегнете осъждането на пъкъла?“ (Матей 23:33)

Така е и днес – църквата е пълна с изпитващи болка, изсъхнали, притеснявани от дявола хора. Защо? Имаме много малко духовна власт да се съпротивим на набезите на Сатана. Дяволът вече е докарал лъжливия си Христос в Божия дом – безбожни, чувствени проповедници, които говорят като ангели на светлината, точно както е пророкувано. Тези мъже превръщат църквите в зони, в които човек може да се чувства добре, където греха никога не се споменава, а съвестта на хората се притъпява.

Сатана дори е докарал собствената си музика в Божия дом. Някои църкви вече спонсорират вдъхновени от демони пънк и рок концерти. Християнските тийнейджъри се тълпят на тези „мош“ събития, на които се хвърлят в тълпата от деца, като блъскат телата си едно в друго. И те правят това с благословията на техните пастири.

Нека ви попитам: преди Исус да се появи на сцената, към кого се обръщаха притеснените от демоните хора? В крайна сметка това бяха религиозни, избрани от Бог евреи. Къде ходеха прокажените за помощ? Кого потърси бащата, когато обладания му от демони син се хвърляше в огъня? Към кого се обърна прелюбодейката? Към коя църква, към кой свещеник?

Сега си помислете за всички отчаяни родители днес, които тихо седят в църквата, скърбящи за синовете и дъщерите си, които са станали наркомани, алкохолици, забременели са преди да се омъжат. Какво търсят тези родители в църквата? Дали искат забавление, веселие, десет минутни проповеди? Не. Те се нуждаят от някого с духовна власт, който да им даде слово на надежда.

Помислете за всички християнски двойки, които са пред развод. Техният свят се разпада. Децата им са объркани. Какво търсят тези хора в Божия дом? Смешни скетове? Послание, което им казва, че всичко е наред? Не. Те се нуждаят от духовна власт, освобождение, сила да издържат проблемите си.

Когато икономиката се срине и хората изгубят работата си, а сметките продължат да се трупат, от какво ще се нуждаят хората? Да са част от бързо растяща мега църква? Да чуят послание за това как да се наслаждават на живота? Не. Те ще се нуждаят от отговори. Ще се нуждаят от някой с власт, който да им обясни какво се случва около тях, някой, който разбира времената. Ще се нуждаят и от слово от небето, което да опази сърцата и умовете им в мир.

## **В този момент Бог издига святи хора, които имат духовна власт**

Сатана винаги се съревновава с онези, които страдат и се молят за състоянието на Божия дом. Той се опитва да задържи нещата такива каквито са. Така че казва на молещите се Божии слуги същото, което каза и на Исус: „Тези хора са доволни от удобното положение на нещата. Така че това какво Те засяга? Защо се отнасяш към тази компрометирана ситуация като към нещо лично? Това не е твоята битка. Ти трябва да се молиш за собствените си проблеми и нужди. Остави ни на мира. Махай се и се покланяй на Бог. Забавлявай се.“

Но онези, които имат духовна власт няма да се уплашат. Те знаят, че върналата се към греха църква е Божия грижа и отказват да гледат отстрани, докато дявола влиза вътре и поема контрола. Да не сме посмели да позволим на Сатана да ограби, измами и краде от Божия народ когато си пожелае.

Наскоро гледах една касетка от църковна служба, където хората се смееха силно и издаваха животински звуци. Какво направи пастира? Той се опита да бъде по-шумен, да „надвика“ полуделите духове в събранието си. Можете ли да си представите Исус да се държи така? Не. Исус видя какво беше необходимо и взимаше властта във всяка ситуация.

Аз вярвам, че църквата днес е в абсолютна криза поради липсата си на духовна власт. Често получавам обаждания от пастири и родители, които са объркани поради състоянието на децата си. Те казват: „Току що разбрах, че детето ми е наркоман. Опитах се да го вкарам във някоя възстановителна програма като Teen Challenge, но той отказва. Не знам какво да правя.“

Сърцето ми съчувства на тези родители. Те са съкрушени, отчаяно искат да намерят истинска духовна власт, която да им помогне наистина. Но се чудя: къде е духовната власт в дома им? По мое мнение много от тези родители си мислят, че са безпомощни, а не са. Казвам на всеки страдащ родител: трябва да се хванеш за духовната власт. Дори и детето ти да те отблъсква, все още можеш да придобиеш сила в тайната си молитвена стаичка.

Може да протестираш: „Но аз не съм Исус. Той дойде на земята с Божествена власт.“ Истината е, че Исус, въпреки, че беше Бог в плът, се изправи срещу дявола като човек, подсилен от Духа човек. Той не се бори срещу Сатана по друг начин. Така и Сатана винаги се приближаваше до Христос като до човек, въпреки, че знаеше, че Той беше Божия Син. Демоните признаха това като казаха: „Остави ни... Иисусе Назарянине“ (Марк 1:24). Те се обръщаха към Исус като към човешко същество, родено в определен израелски град. Но, въпреки че Христос беше в човешка плът, Той имаше пълна духовна власт над всяка демонична сила.

Може да си мислиш също така: „Само ако имах същата сила над врага... Но аз не притежавам вида власт, който да накара дявола да побегне.“ Това просто не е истина. Учениците на Исус имаха същата сила: „И като повика дванадесетте Си ученика, даде им власт над нечисти духове, да ги изгонват, и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ.“ (Матей 10:1). „Ето, давам ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага, и нищо няма да ви навреди.“ (Лука 10:19)

Апостол Петър беше от плът и кръв, точно както всеки един от нас. Въпреки това той притежаваше духовна власт над дявола. Той каза на куция човек при вратата на храма: „в Името на Исус Христос Назарянина (стани и) ходи!“, и човека беше изцерен. Религиозните лидери от онова време разпознаха тази власт в Петър. Те го попитаха: „Чрез каква власт и в кое име направи това?“

Никъде Библията не казва, че същата тази сила не е на наше разположение и днес. Кога Господ каза на църквата: „Дотук ви помагах. Вече се оправяйте сами.“? Що за Бог би дал сила на народа Си в пустинята, когато те се нуждаеха от нея, би дал сила на израелските царе, пророци като Илия, тълпите на Петдесетница, а след това би я скрил от нас, църквата от последните дни, когато се нуждаем от нея повече от всяко едно поколение?

Според Библията силата на Сатана се е увеличила в наши дни: „Дяволът слезе при вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време.“ (Откровение 12:12). Защо Бог би позволил на Сатана да атакува слаба, безсилна църква, която няма защита? Хората Му никога не са губили достъпа си до Божествената Му сила.

За съжаление много християни имат изкривено разбиране за духовна власт. Това е така най-вече в харизматичните кръгове. Знаем за множество конференции за „Сила“, където проповедниците полагат ръце на хората, за да им предадат помазание или духовна власт. Но когато хората се върнат у дома, усилията им срещу дявола продължават да се провалят. Накрая те задават същия въпрос, който задаваха и учениците: „Защо не можахме да изгоним демоните?“

Не можеш да придобиеш духовна власт просто като някой положи ръце на теб. Това не е дар. А е начин на живот, на ходене с Исус. И не всеки, който иска такава власт изведнъж ще бъде променен в духовна електростанция. Истината е, че Бог поверява духовната Си власт само на онова, което Петър нарича „скритият човек на сърцето, с нетленното украшение“ (1 Петрово 3:4).

Павел също говори за вътрешния човек (виж Римляни 7:22), като казва, че „вътрешният всеки ден се подновява“ (2 Коринтяни 4:16). Всъщност, във всички нас има две личности. Съществува външен и вътрешен, скрит човек. Външният човек е винаги видим за околните. Но вътрешният е познат само на Бог. Този вътрешен човек не се показва ясно. Той живее там където никой друг не може да види работата, която се извършва в него. А Светият Дух непрестано работи в него, подсилва го и го подготвя да получи истинска духовна власт.

Петър илюстрира тази двойственост у нас като ни дава пример с една жена. Тази жена е облечена в красиви дрехи, има прическа по последна мода и всичките там бижута, пръстени и синджирчета. Тя е жив пример за плът, която се харесва на плътта.

Ясно е, че Петър тук говори за върналата се към греха църква. Тази църква живее в плътта, като е базирала всичко на външния вид. Тя няма вътрешна святост и следователно няма истинска власт. За съжаление много християни са привлечени от този вид църква. Те са впечатлени от плътските служби, които не притежават никаква част от истинската Божия слава.

Моля не ме разбирайте погрешно, Петър не кара никоя християнка да хвърли кутиите си с грим. Той по-скоро казва: „Ако искате да се движите с духовна власт, тогава спрете да се опитвате да впечатлите другите с това как се държите. По-добре се съсредоточете на вътрешния човек. Това е единственият начин да придобиете властта на Христос.“

## 1. Скритият в сърцето човек се моли и пости

Когато учениците бяха безпомощни срещу врага, Исус им каза, че силата над Сатана идва само след пост и молитва. Защо е така? Аз вярвам, че е защото Господ иска да работи известно време върху вътрешния ни човек. Той иска сърцата ни да са напълно насочени към Него. Ние просто не можем да придобием никаква власт без да имаме навика да прекарваме време с Него. Как можем да очакваме да изгоним Сатана от църквата ни, от дома ни и от проблематичните ни деца, ако не се молим? Как може родителите да очакват Бог да им даде духовна власт, когато се карат, спорят и клюкарстват пред децата си? Как може да очакват да придобият власт, когато ходят да пият, след което се изпълват с ярост когато разберат, че децата им пушат трева?

Исус можеше смело да каже: „Иде князът на (този) свят, и той няма нищо в Мен“ (Йоан 14:30). Ако ти не можеш да кажеш същото, ще останеш безсилен. А Сатана все още ще дивее в дома ти. Петър ни дава ключа към духовната власт когато пише: „Също така и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така че даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да се спечелят без слово, чрез поведението на жените си“ (1 Петрово 3:1). Думата за „поведение“ тук означава начин на живот или поведение. Аз вярвам, че Петър говори за Христовата невеста. А картината тук е за жена, която има истинска духовна власт.

Тази жена се покорява на мъжа си понеже Библията го заповядва. И понеже е управлявана от Божието Слово, скритият ѝ човек се оформя според Божествената представа. Петър казва, че такава жена не трябва да мъмри, да държи високопарни речи или да проповядва на мъжа си. Тя ще е в състояние да го спечели за Христос без да каже нито дума. Как? Свидетелството ѝ е мълчаливото сладкодумие и силата на благочестивия ѝ живот.

Съпругът на тази жена може да е неприятен и надменен. Тя може да трябва да стиска зъби много пъти. Но понеже е покорна на Божието Слово и поради това е покорна и на мъжа си, тя печели духовна власт ден след ден. В нея се освобождава мощна сила, която увеличава властта ѝ над хватката на врага над съпруга ѝ.

Съседката на тази жена също може да е вярваща съпруга. Тя също се моли старателно за спасения си съпруг. Но вместо да се доверява на свидетелството на собствения си благочестив живот, тя преследва съпруга си. Тя му цитира Библията, моли го да ходи на църква, спори с него. За съжаление, тази жена е безсилна. Тя вече е изгубила духовна власт, понеже е отнела лидерството в дома си от своя съпруг. Обръщам се към всички такива жени: не се опитвайте да свидетелствате на мъжа си и не се опитвайте да правите молитвени събрания в дома си. Ако не сте покорни на мъжете си, нямате сила да освободите никого. Отнета ви е всяка духовна власт, понеже вече не сте под управлението на Божието Слово.

Неомъжените, покорили ли сте се на властта на благочестивите пастири в живота си? А вие, пастири, покорни ли сте на Божието Слово и на възрастните духовни хора около вас? Казвам ви, никой човек не може да има власт, докато той или тя не е под власт. Духовната власт идва при невястата само, когато тя ходи в покорство на Божието Слово.

## **2. Властта означава сила, нещо, за което си мислим, че е гръмогласно и буреносно**

Повечето от нас считаме силата за нещо видимо, блестящо, разтърсващо земята. Но това не важи за духовната власт. Петър казва, че Бог поверява духовната власт на скрития в сърцето човек, поради някои нетленни украшения. „Скритият човек на сърцето, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.“ (1 Петрово 3:4)

Гръцката фраза тук означава „нетленността на тихия и кротък дух“. Такъв дух е имунизиран към разложение, не може да се разпадне. И той има голяма стойност в Господните очи. Ние виждаме същата фраза на гръцки в Марк 14:3, когато една жена счупи алабастрен съд с парфюм и го изля върху главата на Исус. Парфюмът беше наречен „скъпоценен“. Просто казано, нетленното украшение, което описва Петър има Божествен аромат и е направено от нещо нетленно.

Специално това нетленно украшение – тихия и кротък дух – е източника на всяка духовна власт. Но не се заблуждавайте, това не е нещо, което може да се отгледа в душата. Това е по-скоро сила от небето, която обхваща скрития човек и произвежда чист, нетленен дух от кротост и спокойствие. Още повече, че това нетленно украшение не е само за жените. Петър добавя: „Също и вие, мъже“ (1 Петрово 3:7), и „бъдете всички единомислени“ (3:8). Той отправя това поучение към цялото Христово тяло.

Гръцката дума, която Петър използва тук за кротост означава нежност. А думата, която използва за тишина означава сигурен, необезпокоен. Петър говори за сърце, което винаги е в покой поради мястото си в Христос. Такова сърце притежава истинска духовна власт.

Разбира се, това е противно на светската философия за силата и властта. Светът ни казва: „Отстоявай позициите си. Използвай силата чрез заплахи. Използвай езика на тялото, контакта с очи, гледай другите отгоре. Постави собствените си нужди на първо място.“ Виждаме това отношение на обложките на албумите на съвременните музикални групи.

Музикантите са намръщени, заплашват, „излизат срещу теб“. Те си мислят, че такива пози означават, че имат власт.

Отношението ни като вярващи е напълно различно. Ние търсим сила и власт с една цел: да накараме Сатана да избяга. Искаме да бъдем в състояние да устоим на атаките му в живота ни, в църквата ни, в семействата ни. И трябва да признаем, че без дух на кротост и спокойствие в скрития ни човек, нямаме истинска сила.

Давид пише: „И Ти ми даде щита на спасението Си и десницата Ти ме укрепи, и снизхождението Ти ме възвеличи.“ (Псалм 18:35). Тази фраза - „Ти ме възвеличи“ - тук означава „увеличи изключително много милостта ми към другите“. Давид заявява: „Господи, Твоята нежност към мен увеличи милостта ми.“

Помислете за това, което казва Давид тук. Този цар се беше усъмнил в Божията вярност към Израел. Той беше извършил прелюбодеяние. Дори беше убил човек, за да прикрие греха си. Но Господ показа на Давид невероятна милост и прошка.

Давид беше поразен от това колко нежен и добър беше Бог към него по време на този ужасен период. И сега казваше: „Господ беше толкова нежен, когато се разправяше с мен. Как мога аз да съм твърд към някого, който преминава през това, през което преминах аз? Божията благодат към мен разшири сърцето ми. Сега искам да покажа милост към другите – към жена ми, децата ми, към всеки.“

## **Започваш да ходиш с духовна власт в момента, в който спре да те е страх от дявола**

Давид заяви: „Няма да се боя от зло“ (Псалм 23:4). Тук той говори за този вид тих, необезпокоен дух, който описва Петър. Скритият човек на Давид не се поклати, не се обезпокои в сърцето си, без значение на онова, което Сатана хвърли срещу него. Защо? Той беше в абсолютен покой в Божията вярност да изпълни словото Си.

Давид можеше да каже: „Имах откровение за бащината ми любов и търпение към мен. Следователно повече няма да приемам лъжите на дявола. Няма да го слушам повече, понеже Святия Дух ме образова. Нека дойдат бурите и проблемите, нека се разяряват демоните, нека враговете се надигат от всички страни. Нека в лицето ме гледат болестите, дори и смъртта. Сърцето ми е в покой, понеже знам, че всичко е в ръката на моя Отец. И Той ще направи всичко добре за мен.“

За разлика от него притеснените християни нямат духовна власт. Всичко, за което те могат да си мислят е: „Защо Бог позволи на това да се случи? Какво ще правя?“ Животът им е пълен с хаос, страх и мърморене, понеже са били лишени от всички ресурси. Те не са скрили Божието Слово в сърцата си, така че не са в състояние да се обърнат към него, когато са в криза.

Единствената праведност, която прогонва Сатана е праведността на вярата. „И делото на правдата ще бъде мир и действието на правдата ще бъде покой и сигурност до века.“ (Исаия 32:17). Не можеш да устоиш срещу дявола само, защото вече не пиеш и не употребяваш наркотици. Можеш да живееш според целия списък от това какво трябва и какво не трябва да правиш, но това не е същността на Божията праведност. Праведността е това да вярваш, че каквото казва Бог е истина и да покориш живота си на това. Толкова е просто.

Ти не си напълно праведен, докато не повярваш в абсолютната сила на кръвта на Исус да изчисти душата ти. Някои от най-интензивните свидетели на Христос, които познавам, никога не са си позволявали да се почувстват опростени. Те завинаги са убедени, че Бог им е ядосан.

Когато Исус казва „действието на правдата (е) покой и сигурност до века“, гръцката дума за сигурност означава „увереност“. Просто казано, вярата в Божието обещание за прошка произвежда непоклатима увереност у нас. Все още може да сме подлагани на жестоки изкушения, но знаем, че Исус работи в нас. А Библията казва, че Той е верен да ни даде сила да понесем всичките ни изкушения (виж 1 Коринтяни 10:13).

Накратко, духовната власт е следното: аз ходя в пълна увереност в това, че мога да разчитам на Божието Слово. Правя това, което То казва, покорявам се на всяка заповед. А вярата ми в Словото Му към мен дава покой на сърцето ми. Сатана вече не може да се мотае в присъствието ми. Трябва просто да кажа: „Господ да те смърти, Сатана“, и той ще избяга.

Скъпи светии, вече не трябва да живеете под осъждане. Ти си опростен. Ти биваш обучаван и растеш в Божията милост и добрина. И се учиш как да растеш в скрития си човек. Накрая, ти вярваш в Словото Му към теб във всяка криза. Това ти дава духовна власт.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Power of the Hidden Man](#) / [Силата на скрития човек](#)